

- वसुवाह m. N. pr. eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 52, a, 44.
 वसुविद् adj. Gut verschaffend: Agni RV. 1, 45, 6. 6, 16, 41. 8, 23, 16.
 VS. 3, 88. TS. 4, 6, 2, 1. und andere Götter RV. 1, 46, 2. 18, 2. 91, 12. 7, 41, 6. ÇĀṆKH. Çr. 2, 13, 3. KAUC. 78. 108. — RV. 1, 164, 19. निष्वा धियो वसुविदः 8, 49, 12. 80, 5. 10, 42, 3. 9, 86, 39. 101, 11. AV. 18, 4, 48.
 वसुवृष्टि f. ein Regen von Gütern, — Schützen Verz. d. Oxf. H. 132, b, No. 242.
 वसुशक्ति m. N. pr. eines Mannes PAṆKAT. ed. orn. 1, 7.
 वसुश्रवस् adj. etwa durch Reichthum bekannt oder Reichthum strömend (श्रवस् = ज्ञवस्) RV. 5, 24, 2. unter den Bein. Çiva's Çiv.
 वसुश्री f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2632.
 वसुश्रुत m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Âtreja, Liedverfassers von RV. 5, 3. fgg.
 वसुश्रेष्ठ 1) adj. der beste unter den Vasu als Bein. Kṛṣṇa's PAṆKAT. 4, 8, 33. — 2) n. Silber (das beste Gut) RĀG. im ÇKDr.
 वसुषेण (वसु + सेना) m. ein anderer Name Karṇa's TRiK. 2, 8, 18. MBh. 1, 2776. 2782. 4404. 4411. 3, 17165. fg. 5, 4764.
 वसुसार 1) m. N. pr. eines Mannes TĀRAN. 14. — 2) f. सा die Residenz Kubera's H. c. 40; vgl. वसुधारा unter वसुधार und वस्वोक्तसार.
 वसुस्थली f. = वसुसारा ÇABDAM. im ÇKDr.
 वसुवृक्ष m. ein best. Baum, = वक् RATNAM. im ÇKDr. °क m. dass. ÇABDAM. im ÇKDr.
 वसुकेम m. N. pr. eines Fürsten der Aṅga MBh. 12, 4469. fgg.
 वसुक 1) m. ein best. Baum (n. die Blüthe), = वक् DVIRĪPAK. im ÇKDr. — 2) n. eine Art Salz H. 942. — Vgl. वसुक.
 वसुज्ञ (वसु + ज्ञ) adj. Güter auftreibend: इन्द्र वसवानं वसुजुवम् RV. 8, 88, 8.
 वसुतम m. der Beste unter den Vasu, Bez. Bhīṣma's Bāṅ. P. 4, 9, 9; vgl. LIA. I, 628.
 वसुदेव m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 18, b, 13. 19, a, 35.
 वसुमती (aus metrischen Rücksichten statt वसुमती) adj. f. die Reiche HARIV. 3288.
 वसूय (von वसु) um Güter —, um Gaben angehen, nach Gaben verlangen: यो वा सुभ्राय तुष्टवदसूयात् RV. 8, 8, 16.
 वसूया adv. instr. AV. PRĀT. 4, 30. mit dem Wunsche nach Gaben RV. 1, 97, 2. 163, 1.
 वसूयु (von वसूय) adj. Gut begehrend, erwerbslustig, begehrtlich RV. 1, 49, 4. 34, 14. 62, 11. दीधिति 186, 11. धी 7, 67, 5. 2, 11, 4. 4, 44, 1. 5, 29, 15. 7, 1, 6. इतिरारः 32, 2. 10, 47, 1. वसूयवो वसुपतिं रुवामहे VĀLAKH. 4, 6. वसूयव आत्रेयाः als Liedverfasser von RV. 5, 23. fg.
 वसोधीरा und वसोष्पति s. u. वसु 3) a) α) β).
 वस्क्, वस्क्ते (गति) DĀTUP. 4, 27.
 वस्क m. = श्रद्धवसाय BHĀRI. im ÇKDr.
 वस्कराटिका f. Scorpion (कालिका) HĀ. 133.
 1. वस्तर (von 2. वस्) in दोषा°. Wir bleiben bei der Erklärung im Dunkel des Abends leuchtend stehen (vgl. SĀ. zu RV. 4, 4, 9. 7, 13, 15) und sehen eine Bestätigung derselben in der Formel: यदि सायम् दोषावस्तरमः स्वाहेति । यदि प्रातः । प्रातर्वस्तरमः स्वाहेति spät leuch-

tender, früh leuchtender Âçv. Çr. 3, 12, 4. Ein adv. वस्तर ist sonst nirgends zu finden.

2. वस्तेर (von 3. वस्) nom. ag. 1) Verhüller nach SĀ. तपो वस्ता नि-
 निता सूर्यस्य RV. 3, 49, 4. Liesse sich zu 1. वस्तर ziehen. — 2) anste-
 hend (ein Gewand) KAUC. 107.

3. वस्तेर (von 5. वस्) nom. ag., superl. वस्तेतम (zur Etymologie) am
 meisten wohnend ÇAT. Br. 8, 1, 2, 6.

वस्तव्य (wie oben) adj. 1) impers. zu verweilen, sich aufzuhalten, zu
 wohnen MBh. 1, 5787. 4, 15. पराजितैर्हि वस्तव्यं तैश्च द्वादश वत्सरान् ।
 वने 1473. 13, 6518. 14, 888. रुतेन चापि शूरेण वस्तव्यं त्रिदिवे मुखम्
 HARIV. 8123. R. 1, 76, 13 (77, 46 GORR.). 2, 26, 38 (39 GORR.). 27, 4. 29, 8.
 101, 24 (110, 19 GORR.). 111, 26. R. GORR. 2, 26, 24. 3, 33, 16. Spr. 96 (II).
 994. 1373. 2928. तेषु साधुषु 4536. VARĀH. BRH. S. 2, 12. KATHĪS. 43, 51.
 PRAB. 113, 7. BHĀG. P. 11, 6, 35. PAṆKAT. 63, 19. गुरुकुले SARVADARÇANAS.
 124, 3. zu verweilen so v. a. auszubleiben: मासादूर्ध्वं न वस्तव्यं वसन्व-
 द्यो भवेत् R. 4, 40, 69. 41, 77. — 2) zuzubringen: चतुर्दश हि वर्षाणि
 वस्तव्यानि वने त्वया R. 2, 40, 12 (39, 17 GORR.). MBh. 3, 14837.

वस्तव्यता (von वस्तव्य) f. Aufenthalt: ये त्वया कीर्तिता दोषा वने व-
 स्तव्यतां प्रति R. 2, 29, 2.

वस्ति (वस्ति die Bomb. Ausg. des MBh. und VARĀH. BRH. S.) UNĀDIS.
 4, 179. m. SIDDH. K. 230, a, 4. m. f. 231, a, 12. TRiK. 3, 3, 17. 1) m. Blase,
 Harnblase H. 006. AV. 1, 3, 4. 11, 3, 43. VS. 19, 88, 23, 7. TBH. 2, 2, 9, 2.
 ÇAT. Br. 10, 6, 2, 5. 12, 9, 2, 3. KAUC. 14. 26. KĀND. UP. 5, 16, 2. M. 8, 234.
 JĀG. 3, 94. SUCR. 1, 48, 13. 2, 197, 1. VARĀH. BRH. 1, 4. WEBER, RĀMAT.
 UP. 342. °मूल MBh. 3, 13965. 12, 6871. °शोधन SUCR. 4, 174, 4. °पीडा
 261, 19. °रुज 163, 21. °व्यापद् Verz. d. Oxf. H. 307, a, 36. die Gegend un-
 terhalb des Nabels: वस्तिर्नभिर्धः AK. 2, 6, 2, 24. MRD. t. 34. वस्तिः (स्त्रियौ)
 प्रशस्ता विपुला मृदो स्तोक् समुन्नता । रोमशा च सिराला च KĀÇIKU. 37,
 44 (nach AUFRECHT). VARĀH. BRH. S. 31, 34. 32, 6. — 2) Klystierblase,
 Klystierbeutel; auch das Klystier selbst MED. SUCR. 2, 196, 4. 13. 197,
 15. 19. 198, 2. 201, 5. fgg. सत्तीर 227, 2. 20. वस्तिर्भिदपिते यस्मात्तस्माद्-
 स्तिर्विधीयते ÇĀṆG. SĀM. 3, 3, 1. 2. 7. °विधि Verz. d. Oxf. H. 304, b, 29.
 °कल्प 307, a, 30. वस्त्यर्थमौषधं दत्त्वा KATHĪS. 64, 15. वस्त्यौषधं गुदे मूर्ध
 दीयते न तु पीयते 18. वस्त्यादिदानप्रायश्चित्त Verz. d. Oxf. H. 282, b, 23. fg.
 वस्ती (वास्ति) bei Selbstpeinigungen 234, b, 6. fgg. — 3) sg. und pl. Fran-
 sen AK. 2, 6, 2, 15. H. 667. MRD. HALĀJ. 2, 396. — Vgl. म्रज°, इन्द्र°.
 उत्तर°, नेत्र°, वात°, सिद्ध°, स्नेह°, वास्तेय.

वस्तिक adj. als Bez. eines in einem ehrlichen Kampfe nicht anzu-
 wendenden Pfeiles MBh. 7, 8638. वस्तिकः शल्यदण्डसंघौ शिथिलस्त-
 स्योद्धरणे शल्यं वस्तिमध्ये सज्जति दण्डमात्रं निःसरति । अन्ये वस्तिक इति
 पठिता शृङ्गधृति इति व्याचष्टुः NĪLAK.

वस्तिकर्मन् n. Anwendung des Klysters SUCR. 4, 196, 3.

वस्तिकर्माय m. Sapindus detergens Roxb., der Seifenbaum ÇABDAM.
 im ÇKDr.

वस्तिकुण्डलिका f. eine best. Blasenkrankheit ÇĀṆG. SĀM. 1, 7, 40. —
 Vgl. वातकुण्डलिका.

वस्तिबिलं n. Blasenöffnung AV. 1, 3, 8.

वस्तिमल n. Urin H. 633.